

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Csp/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125273739
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Rejdovianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125273739.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Dominikou Rejdovianovou, v právnej veci žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČO: 04 355 211, v spore zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava – mestská časť Dúbravka, IČO: 42 185 190, adresa na doručovanie Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. A. XXX, XXX XX D. C., o zaplatenie 350 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 09. 04. 2025 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 350 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 350 Eur od 14. 05. 2022 do zaplatenia, titulom uzatvorenej Smlouvy o úveru č. 624628 zo dňa 25. 02. 2022 (ďalej len „Zmluva“). Uplatnil si i nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 350 Eur. Pri registrácii a odoslaní žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdil, že súhlasí so Zmluvou, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“) a údaje, ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytol, sú pravdivé. Na základe Zmluvy žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 350 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 100 Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 450 Eur, a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle Zmluvy stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 13. 05. 2022. Dňa 03. 02. 2025 bola žalovanému zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaný však i napriek tomu neuhradil žalobcovi žiadnu platbu. Žalobca si zároveň v zmysle Nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. v znení neskorších predpisov, uplatnil voči žalovanému aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne do zaplatenia.

3. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu zo dňa 25. 02. 2022 ; VPPÚ platné od 24. 08. 2021; Výzvu pre žalovaného na okamžitú úhradu dlžoby pred začatím súdneho konania zo dňa 03. 02. 2025; Oznámenia o predĺžení splatnosti úveru; Výpis z OR vedeného Krajským súdom v Brne, odd. H, vložka 602 o spoločnosti MINIHOTOVOST, SE.

4. Súd postupom podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“) doručoval žalobu spolu s prílohami na vyjadrenie žalovanému, ktorá mu bola dňa

13. júna 2025 preukázateľne doručená (č.l. 43). Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril a neuviedol žiadne skutkové tvrdenia a návrhy na vykonanie dôkazov, na preukázanie svojej procesnej obrany.

5. Podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

6. V súlade so znením vyššie uvedeného ustanovenia, súd nenariadil pojednávanie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu postupom podľa § 219 ods. 3 CSP. Oznámenie bolo zverejnené od 05. 08. 2025 – 20. 08. 2025. Súd vo veci rozhodol rozsudkom verejne vyhláseným dňa 20. 08. 2025.

7. Súd v rámci dokazovania vykonal všetky žalobcom navrhnuté dôkazy a zistil tento skutkový stav veci :

8. Dňa 25. 02. 2022 žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ uzatvorili Zmluvu, v zmysle ktorej sa žalobca na žiadosť žalovaného zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi jednorazový, krátkodobý a bezúčelový úver na jeho účet uvedený v záhlaví Zmluvy vo výške 350 Eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť za poskytnutie úveru odmenu vo výške 100 Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 450 Eur do 28 dní od poskytnutia úveru, pričom splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 25. 03. 2022. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, na 28 dní. Spotrebiteľ uzavretím Zmluvy vyhlásil, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bol pred uzavretím Zmluvy oboznámený s VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa záhlavia Zmluvy, zmluvné strany uzatvorili Zmluvu podľa zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úveru a zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákoník. Podľa bodu 10. VPPÚ, v procese vytvárania žiadosti o úver si spotrebiteľ volí v rámci veriteľom poskytnutého úverového rámca výšku úveru a jeho splatnosť, pričom všetky uvedené volené položky predstavujú individuálne dojednané zmluvné podmienky. Žiadosť o úver predstavuje návrh na uzavretie zmluvy. Zmluva je uzavretá vygenerovaním elektronickej verzie spotrebiteľovi v užívateľskom profile spotrebiteľa, a to iba po schválení odoslanej žiadosti o úver veriteľom. Veriteľ posúdi žiadosť o úver najneskôr do 72 hodín od jej doručenia, pričom v tejto lehote buď musí byť spotrebiteľovi vygenerovaná elektronickej verzii zmluvy (čím dôjde k uzavretiu zmluvy) alebo e – mailová správa o odmietnutí poskytnutia úveru. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným došlo tým spôsobom, že žalobca prijal návrh žalovaného na uzatvorenie zmluvy a žalovanému vygeneroval elektronickej verzii Zmluvy v súlade s bodom 10. VPPÚ.

9. Z výpisu z obchodného registra vedeného Krajským súdom v Brne, oddiel H, vložka 602, mal súd za zistené, že žalobca má svoje sídlo v Českej republike a jeho predmetom podnikania je okrem iného, poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľského úveru. Na území Slovenskej republiky nemá organizačnú zložku.

10. Vzhľadom k tomu, že v danej sporovej veci sa jednalo o spor s cudzím prvkom, kde v pozícii žalobcu vystupuje právnická osoba, ktorá má v zmysle výpisu z obchodného registra vedeného Krajským súdom v Brne, svoje sídlo v Českej republike a na území Slovenskej republiky nevykonáva podnikateľskú činnosť prostredníctvom organizačnej zložky, súd považoval za potrebné skúmať podmienku právomoci súdu (§ 9 CSP).

11. Podľa čl. 17 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 (ďalej len „Nariadenie Brusel I.“), vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktorý nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia čl. 6 a čl. 7, bodu 5. ak ide:

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky,

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo,

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

12. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Brusel I., druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

13. Po posúdení skutkových okolností daného prípadu a aplikujúc príslušné ustanovenia čl. 17 ods. 1 písm. c/ v spojení s čl. 18 ods. 2 Nariadenia Brusel I. dospel súd k záveru, že má v danej veci právomoc predmetný spor prejednať a rozhodnúť. Žalobca aj napriek skutočnosti, že má svoje sídlo v Českej republike, nepochybne smeruje svoju podnikateľskú činnosť na územie Slovenskej republiky, v ktorej má žalovaný ako spotrebiteľ svoje bydlisko. Táto skutočnosť bola preukázaná tým, že žalobca ponúka možnosť spotrebiteľom uzatvoriť s ním zmluvu o úvere prostredníctvom slovenskej webovej stránky www.minipozicka.sk, www.minipeniaze.sk, www.najrychlejsiepozicky.sk a iné. Internetová stránka, prostredníctvom ktorej spotrebiteľ uzatvoril úver, je uvedená v slovenskom jazyku a pôžičky sa poskytujú v mene Euro, čím je daný ten fakt, že žalobca sa orientuje na slovenský trh a jeho cieľom je poskytovať pôžičky spotrebiteľom, ktorí majú bydlisko na území Slovenskej republiky. Žalovaný ako spotrebiteľ je občanom Slovenskej republiky a jeho bydlisko je na území Slovenskej republiky, čo bolo súdu preukázané tým, že zásielky si preberá na svojej adrese pobytu v obci Staré Hory.

14. Ďalšou skutočnosťou, ktorú súd považoval za potrebnú vyriešiť v rámci prejednávania sporu, bola otázka rozhodného práva použiteľná pre daný spor. Zo záhlavia Zmluvy bolo preukázané, že uvedený zmluvný vzťah vznikol v zmysle zákona č. 89/2012 Sb.

Občanský zákoník a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere. Podľa bodu 4. VPPÚ, sa na vzťahy neupravených Zmluvou ani VPPÚ, použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky, najmä príslušné ustanovenia OZ, ZSÚ a zákona č. 634/1992 Sb. o ochrane spotrebiteľa. To znamená, súd skúmal z úradnej povinnosti, či v sa v tomto prípade jednalo o voľbu českého právneho poriadku na daný spor.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. 06. 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len „Nariadenie Rím I.“), zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Rím I., bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú a/alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa, alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

17. Podľa čl. 6 ods. 2 Nariadenia Rím I., bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre Zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

18. Súdu je zrejmé, že v záhlaví Zmluvy je uvedené, že bola uzatvorená podľa Občanského zákoníka a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere a rovnako tak v čl. 4 VPPÚ odkazuje, že na úpravu vzťahov neupravených Zmluvou ani VPPÚ sa použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky, najmä príslušné ustanovenia OZ, ZSÚ a zákona č. 634/1992 Sb. o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru súdu, však uvedená voľba práva nezodpovedá voľbe tak, ako ju prezentuje čl. 3 ods. 1 Nariadenia Rím I. Voľba práva medzi sporovými stranami, nebola urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami Zmluvy a ani okolnosti prípadu nenasvedčujú, že medzi stranami došlo k voľbe práva, ktoré by mali možnosť ovplyvniť obe zmluvné strany. Podľa názoru súdu, uvedené nie je možné považovať za účinnú dohodu zmluvných strán o voľbe práva, nakoľko ide iba o konštatovanie a nie ustanovenie, z ktorého by bolo zrejmé dojednanie účastníkov zmluvy o rozhodnom práve. Rovnako tak bod 4. VPPÚ nemožno považovať za výslovnú voľbu práva, vzhľadom k tomu, že VPPÚ majú k Zmluve iba vysvetľujúci charakter. Rovnako je zrejmé, že tieto podmienky boli žalovaným podpísané elektronicky, avšak je nepochybné, že sa jedná o jednostranný, viackrát používaný formulár,

ktorý žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, resp. zmeniť. Preto možno konštatovať, že skutočnosti uvedené v úvodných ustanoveniach Zmluvy a VPPÚ nie sú výsledkom konsenzu, prejavu vôle oboch zmluvných strán. Tieto podmienky nemožno preto považovať za individuálne dojednané. Takéto jednostranné určenie rozhodného práva, preto súd nepovažoval za voľbu spotrebiteľa podľa čl. 6 ods. 2 Nariadenia Rím I. Ďalej súd konštatuje, že za rozhodné právo, ktoré je potrebné použiť v danej veci, súd považuje právny poriadok Slovenskej republiky, a to z rovnakého dôvodu, na základe ktorého súd posúdil svoju právomoc, to znamená z dôvodu, že žalobca smeruje svoju podnikateľskú činnosť na územie Slovenskej republiky ako krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa – žalovaného (čl. 6 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ Nariadenia Rím I.)

19. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) účinný v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

25. Podľa § 2 písm. a), b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 11 ods. 3 ZoSÚ, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

27. Podľa § 20 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

28. Podľa § 24 ods. 1 ZoSÚ, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až v), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

29. Podľa § 24 ods. 2 ZoSÚ, veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a).

30. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

31. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

33. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

35. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

36. Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

37. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

38. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

39. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

40. Súdu je zrejmé z jeho vlastnej činnosti (§ 186 CSP) a pri nahliadnutí do zoznamu veriteľov a zoznamu iných veriteľov, ktorý je vedený Národnou bankou Slovenska, zverejnený na jej webovej stránke a zároveň z upozornenia Národnej banky Slovenska zo dňa 09. 08. 2018, že žalobca nemá povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky. Národná banka Slovenska upozornila, že podmienkou poskytovania spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky, je povolenie udelené Národnou bankou Slovenska v zmysle § 20 ods. 1, resp. § 24 ods. 3 ZoSÚ. Vzhľadom k tomu, že veritelia môžu na území Slovenskej republiky ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, súd konštatuje, že žalobca ako nebankový subjekt a veriteľ poskytol žalovanému v postavení spotrebiteľa, peňažnú pôžičku bez toho, aby mu bolo udelené zákonom vyžadované povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery (§ 24 ods. 2 ZoSÚ). Podľa § 11 ods. 3 ZoSÚ v spojení s § 39 OZ, je preto predmetná Zmluva zo zákona absolútne neplatným právnym úkonom, pretože obchádza zákon. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie KS v BB, sp. zn. 15Co /41/2024 z 11. 12. 2024, KS BA sp. zn. 2CoCsp/5/2024 z 17. 07. 2024 a KS PO sp. zn. 12CoCsp/26/2024

z 24. 10. 2024. Predmetnú Zmluvu je preto potrebné posúdiť ako neplatný právny úkon, pričom sa jedná o neplatnosť absolútnu, na ktorú musí súd prihliadať „ex offo“, t. j. bez návrhu, resp. bez toho, aby sa protistrana tejto neplatnosti dovolala. Napriek tomu, súd posúdil Zmluvu ako spotrebiteľskú v zmysle ustanovení OZ. Nejde v danom prípade o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože sa jednalo o krátkodobý úver, ktorý sa mal splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace (splatný v lehote 28 dní od poskytnutia) a nejednalo sa ani o zmluvu o úvere alebo inú pôžičku, ktorá musí byť v súlade so zákonom určenými ustanoveniami ZoSÚ, pretože v Zmluve neboli dojednané úroky za poskytnutie úveru.

41. Vzhľadom k tomu, že medzi stranami sporu platne nevznikol zmluvný vzťah, súd dospel k záveru, že by mohol mať žalobca voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 457 OZ, t. j. na vrátenie toho, čo žalovaný podľa Zmluvy dostal. Nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je však možné sa domáhať v rámci premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 1 OZ. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť okamihom, kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak 3 – ročnej, ako aj 10 – ročnej (úmyselného bezdôvodného obohatenia) je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne fakticky došlo. Po uplynutí premlčacej doby sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí.

42. V danom spore, žalobca súdu neuviedol, kedy došlo skutočne z jeho strany k poskytnutiu peňažných prostriedkov, ale vzhľadom k tomu, že k uzatvoreniu Zmluvy došlo dňa 25. 02. 2022, súd predpokladá, že v tento deň rovnako žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 350 Eur. Súd vyjadruje názor, že už v tento deň poskytnutia spotrebiteľského úveru, mal žalobca nepochybne vedomosť o tom, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, vzhľadom k tomu, že žalobca v rozpore so zákonom na území Slovenskej republiky poskytoval úvery pre spotrebiteľov bez povolenia na činnosť Národnej banky Slovenska. Preto súd posúdil, že subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia tak uplynula dňa 25. 02. 2024, objektívna lehota uplynula dňa 25. 02. 2025. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu na súd dňa 09. 04. 2025 (č.l. 23), má súd za to, že nárok žalobcu je v tomto prípade premlčaný. Podľa § 54a OZ, bol súd povinný prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu z úradnej povinnosti, vzhľadom k tomu, že v danom prípade sa nepochybne jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

43. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené argumenty, súd dospel k názoru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná, a preto ju zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa čl. 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

47. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, to znamená podľa zásady úspechu v spore. Žalovaný bol v konaní síce v plnom rozsahu úspešný, avšak z obsahu spisu bolo zistené, že mu v spore žiadne trovy nevznikli. Vzhľadom na túto skutočnosť, súd rozhodol v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP, a to tak, že žalovanému nárok na náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh),

odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel – Exekučný poriadok.